

Little Sài Gòn Không Còn là Thủ Đô của Người Tỵ Nạn

Quang An

Little Sài Gòn, hay còn gọi là Sài Gòn Nhỏ, là một Sài Gòn thu hẹp trong lòng của hầu hết người Việt bỏ chạy, đi tỵ nạn cộng sản từ năm 1975. Khi bánh xe xích sắt của chiếc xe tăng T54 của quân đội cộng sản Bắc Việt húc sập cánh cửa hông của Dinh Độc Lập ở Sài Gòn, cũng là lúc đánh dấu người Việt chạy tha hương. Chạy khỏi Sài Gòn, qua đến Guam, rồi đến trại Pendleton ở Oceanside, miền Nam tiểu bang California, rồi sau đó được phân chia đi nhiều tiểu bang khác nhau ở Mỹ, người Việt vẫn mang trong lòng nỗi nhớ Sài Gòn khôn nguôi.

Lần lần rồi thì một phần do thời tiết ở các tiểu bang khác khá khắc nghiệt, lại thêm công ăn việc làm ở tiểu bang California dễ dàng hơn, dân Việt rủ nhau kéo về California để sinh sống. Vì

không cạnh tranh nổi với người gốc Đại Hàn, người Tàu sinh sống ở Los Angeles, nơi được xem là thành phố thiên thần, người Việt xuôi về phía Nam của Los Angeles khoảng chừng 1 giờ đồng hồ lái xe, và bắt đầu gây dựng ở đây.

Với vùng đất rộng lớn gồm các thành phố kề sát nhau, người Việt định cư rải đều ra các thành phố Westminster, Garden Grove, Midway City, Santa Ana ở quận hạt Orange, mà dân ta hay gọi là Quận Cam. Cửa hiệu, nhà hàng, cơ sở thương mại mang tên Việt bắt đầu xuất hiện. Ban đầu chỉ là một khúc đường Bolsa, nơi có thương xá nổi tiếng mang tên Phước Lộc Thọ. Rồi dần dần cửa hiệu, nhà hàng, cơ sở thương mại của người Việt Nam mọc lên như nấm, lan ra khắp nơi, trải dài từ Bolsa, qua Westminster, Brookhurst, Euclid, Magnolia, v...v... Từ Garden Grove, đi xuống thành phố Westminster, hay Fountain Valley, Santa Ana, đều thấy bảng hiệu chữ Việt tràn đầy. Thậm chí là Midway City, hay được gọi là Thị Trấn Giữa Đàng, cũng có luôn cửa hiệu của người Việt.

Phải nói rằng với sự cần cù và siêng năng, thế hệ người Việt tỵ nạn cộng sản từ năm 1975 đã tạo nên một khu vực mà ai ai cũng có cảm giác như là một Sài Gòn thu nhỏ. Đến đây, ngoài việc là có thể tiếp xúc, gặp gỡ người Việt xa xứ, người Việt bỏ chạy cộng sản từ hồi năm 1975 còn có dịp tìm lại những hình ảnh, những tác phẩm văn hoá của miền Nam trước kia. Ghé nhà sách Tú Quỳnh, hay ghé các trung tâm sản xuất băng đĩa nhạc, là có thể tìm lại chút gì đó của thoáng hương xưa. Dĩ nhiên, nếu muốn tìm lại mùi vị của những món ăn Việt Nam, người Việt tỵ nạn sẽ dễ dàng tìm thấy những bát phở, những tô bún bò, những đĩa bánh cuốn, hay thậm chí là cả những chén chè xôi nước, v...v... Cái tên Little Sài Gòn là đây. Người Việt yêu kiều đặt địa danh này cho một vùng đất cách xa quê hương hơn nửa quả địa cầu để hồi tưởng, để nhớ nhung về một Sài Gòn xưa. Và hơn cả, Little Sài Gòn còn là một trung tâm văn hoá nhằm gìn giữ bản sắc của người dân Việt trước đại họa cộng sản từ hồi năm 1975. Chính vì vậy, **Little Sài Gòn luôn luôn được xem là thủ đô của người Việt tỵ nạn cộng sản.**

Rồi thời gian trôi qua. Thế hệ người Việt tỵ nạn cộng sản đầu tiên nay đã già. Ráng chịu khó làm ăn vất vả để nuôi gia đình, con cái của thế hệ này nay đã trưởng thành, đã học thành tài để rồi có người là bác sĩ, có người là kỹ sư, v...v... Cuộc sống khá giả hơn, ổn định hơn, cho nên rất nhiều người Việt đã dọn về phía Nam của vùng Little Sài Gòn để an cư lập nghiệp. Người thì ở Irvine, người thì ở Mission Viejo, hay thậm chí là xa hơn nữa như San Juan Capistrano, v...v... Hầu hết, thế hệ sau này không muốn tiếp tục con đường làm ăn của thế hệ trước đó, cho nên rất nhiều chủ nhân nhà hàng, cửa hiệu, đến tuổi về hưu, phải tìm cách bán lại những gì mình đã gây dựng.

Người đi, thì phải có người đến. Trong những năm vừa qua, với những chính sách thu hút người ngoại quốc đem tiền vào Mỹ đầu tư, đã có rất nhiều thành phần giàu có ở Việt Nam mà thường được gọi là "**đại gia đồ**" hay "**tu bản đồ**" ... đổ bộ qua Mỹ. Thành phần này là những tay cự "quan chức" hay những tay làm ăn buôn bán tham nhũng, những tay có thể có cả chục triệu đô la lặn lạng để làm vốn, để có thể mua nhà, mua cơ sở, mua cửa hiệu, v...v... Ban đầu thì còn rải rác ở các tiểu bang khác, nhưng **gần đây thì đổ về tiểu bang California rất nhiều.** Thế là cuộc sống ở Little Sài Gòn bắt đầu thay đổi. Các cửa hiệu, nhà hàng do những

người Việt tỵ nạn làm chủ, từ từ lại thấy thay tên, đổi hiệu. Có những cái tên nhà hàng, chỉ cần nghe cái tên, cũng có thể đoán được gốc gác của người chủ từ đâu đến. Chợ búa cũng thay đổi. Và phong cách người dân ở Little Sài Gòn cũng thay đổi.

Có những quán cà phê, thanh niên **ngồi đánh bài "tiến lên", hay còn gọi là "chặt hèo", một loại bài của mấy chú bộ đội miền Bắc đem vào Nam**, suốt cả ngày. Khói thuốc lá bay mù mịt. Có những quán bar mà đêm nào cũng đông thanh niên đến .... "xập xình", và là nơi giới thiệu các **ca sĩ ở Việt Nam bay sang**. Thử hỏi, dân bình thường thì lo đi làm ở công sở, đâu có thì giờ mà la cà quán xá như thế cả ngày lẫn đêm. Có chăng thì chỉ vào dịp cuối tuần, nhưng ở Little Sài Gòn bây giờ, ngày trong tuần, hay ngày cuối tuần đều ... đông như nhau.

Little Sài Gòn đã thay đổi nhiều lắm. Văn hoá, văn nghệ thì các sản phẩm từ trong nước nhan nhản đầy trong các cửa hiệu. **Quán ăn thì không còn vẻ thanh lịch, và không còn trông sạch sẽ như lúc trước**. Bãi đậu xe thì lại càng quá tẻ, nhìn rất dơ bẩn. **Các đài truyền thanh, truyền hình, thì cứ như là "cơ quan ngôn luận" của Việt Nam vì tin tức đọc nhiều khi dùng chữ "y chang" VN Express của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam**. Quan trọng hơn nữa là tình hình an ninh trật tự không còn như xưa. Nghe thử một quảng cáo phát trên truyền thanh bảo rằng *"đến ăn phở ở tiệm của chúng tôi, quý khách có thể an tâm là xe của quý vị không bị ... đập kính"*. Thế là đủ hiểu chuyện xe bị đập kính, mất đồ là "chuyện như cơm bữa" ở Little Sài Gòn rồi.

Việc phong cách sống thay đổi, có thể một phần là do **người mới định cư sau này mang những "thói hư tật xấu" đã "nhiễm" sau 40 năm sống với cộng sản sang đây**. Những "đại gia đồ" coi trời bằng vung vì ỷ có tiền đã thể hiện cách sống của mình. Ở trần, mặc xà lỏn, là hình ảnh mà dân Mỹ ở đây không bao giờ gặp ở ngoài đường. Thế nhưng, có những tên đại gia, cầm đầu cả hệ thống xuất nhập cảng hải sản, lại nghênh ngang bước ra đường với mình trần và chiếc .. xà lỏn. Thành phần như thế này bây giờ không hiếm ở Little Sài Gòn. Cũng chẳng có gì ngạc nhiên, vì ngay giữa đường Brookhurst, đoạn gần với tiệm bánh Vân, những bảng hiệu quảng cáo "bảo lãnh đi Mỹ" bảo đảm ... 100%, "bao" ... đậu, bất kể là tội phạm hình sự, v...v... đây nhan nhản.

Thử nhìn xem, với sự nhếch nhác như thế, Little Sài Gòn có còn là thủ đô của người tỵ nạn? Nét văn hoá, sự thanh lịch của người Việt tỵ nạn đang dần dần bị ... "xâm lăng"? Cuộc sống chung quanh ta coi thế mà thay đổi chóng mặt. Nếu không để ý, và không có thái độ tích cực để gìn giữ văn hoá của người Sài Gòn xưa, thì Little Sài Gòn có thể sẽ mất đi cái tên và ý nghĩa yêu kiều mà người dân tỵ nạn giữ trong lòng bao nhiêu năm nay.

Quang An